

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

610. An transeat quoque in translatarium quasi possessio transferentis, vel saltem in quo ea deserviat translatario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

4. Porro hic notandum, quod omnia indulta transferendi pensionem, quæ non in ipsa reservatione pensionis, sed ad partem conceduntur, regulariter expédiantur per Breve sub annulo piscatoris, cujus literæ nemini nisi ipsimet transferenti in forma gratiosa diriguntur, cum deputatione tamen Executoris per ipsum transferentem eligendi. Corrad. l. 5. c. 5. n. 12. Item notandum ex eodem. n. 14. concedi quandoque hanc facultatem transferendi cum clausula: *etiam literis super reservatione pensionis non expeditis*, v. g. Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis Capellæ pontificiæ assistentibus, Capellanis Papæ, ejusdemque Cubiculariis, familiaribus, & continuis commensalibus, aliisque personis illi charis. Qui tamen, si habeant facultatem transferendi cum dicta clausula pensionem ducentorum imperialium, non poterunt adhuc transferre pensionem plurium imperialium sine expeditis literis.

Quæstio 608. An eadem sit pensio in translatorio, quæ fuit in transferente?

1. **R**espondeo primo: Loquendo de pensione accepta pro jure activo exigendi certam quantitatem pecuniæ, uti de eo loquuntur AA. mox citandi, non esse eandem pensionem, sed per translationem jus transferentis seu pensionem antiquam extingui, & dein constitui seu reservari translatorio jus novum omnino, simile in conditionibus antiquo, seu antiquæ pensioni. Castrop. *loc. cit.* §. 9. nu. 2. Paris. l. 6. q. 4. nu. 7. Garc. p. 1. c. 5. nu. 255. Azor. p. 2. l. 8. c. 9. q. 1. Lott. l. 1. q. 36. nu. 64. & 65. & 78. Siquidem in pensionibus non datur vacatio, ita ut in rerum natura remaneat, nullo eam possidente, uti contingit in beneficiis; quia non sunt jura realia & perpetua, sed temporalia & personalia, ac proinde mutatis personis hæc ipsa jura mutantur, intellige numericè. Et certè si idem omnino numero jus in translatorio esset, quod erat in transferente, mortuo transferente periret jus translatorii, quia transferens habebat jus pensionis pro sua tantum vita, & consequenter non poterat ultra vitam propriam jus translatorio concedere. Castrop. *loc. cit.* Proinde jam transferens non cedit jure suo, ut illud idem jus numero cessum sit in translatorio, sed ut aliud omnino simile sit in eo, quod, quia propter hanc omnimodam similitudinem virtualiter est idem cum antiquo, adhuc dicitur translatio. Ita ut etiam, ait Lott. *loc. cit.* num. 7. quia hæc extinctio est momentanea, nec fit tam ad finem amittendi; quam acquirendi eam alteri, habenda non fit in consideratione. Neque opponi potest, quod census non variantur per hoc, quod ex uno in alium transferantur; nam verum id est de censibus perpetuis, qui non variantur ex mutatione Casualitatis, quemadmodum Beneficia non mutantur ex mutatione beneficiariorum, quia personis non annectuntur; falsum tamen etiam est in censibus non perpetuis, ut patet in censu vitalitio, & similibus, qui cum persona, cui solvuntur, extinguuntur, non secus ac usufructus cum usufructuario, quibus proinde pensiones ad vitam pensionarii et annexæ assimilantur. Castrop. *loc. cit.* Neque opponi potest, quod census non varietur ex mutatione hypothecæ. Nam unitas census non tam ex hypothecæ, quam ex obligatione debitoris desumitur, quæ, cum sit & maneat eadem mutatis hypothecis, census est idem; at unitas pensionis

P. Leuren, Fori Benef. Tom. III.

ex unitate pensionarii desumitur, dum eo pereunte perit. Castrop. *loc. cit.*

2. Respondeo secundo: Loquendo tamen de pensione, pro ut est subjectum, & materia ipsa, in quam jus illud activum exercetur, sive prout est jus passivum, seu obligatio solvendi in titulari, est & manet semper eadem, & in effectu non extinguitur, nec alteratur per translationem, & mutationem pensionariorum, sed manet idem onus, eademque servitus beneficio in suo fundamento; & sic dicitur non inferri novum gravamen beneficio, aut titulari, sed ad summum dicitur hæc pensio seu obligatio renovari (renovatione tamen, quæ non efficit, ut exinde nova dicatur pensio) & simpliciter solum insinuari titulari, cui deinceps debeat solvere pensionem. Lott. *loc. cit.* à n. 66. Unde jam etiam, cum dicta obligatio maneat eadem in titulari, & quamvis jus illud activum in translatorio, seu pensio respectu translatorii non fit eadem numero, sit tamen ejusdem omnino rationis cum ea, quæ fuit in transferente; jam omnes derogationes, & decreta concernentia substantiam, & validitatem pensionis ab initio semper durant post translationem. Lott. n. 71. ex Crescent. *decis.* 1. n. 3. de reb. Eccles. non alienand.

Quæstio 609. An igitur etiam obligatio fidejussoris dati in favorem primi pensionarii, translata pensione perseveret, & fidejussor transeat in favorem translatorii?

Respondeo negativè: Prorogatio siquidem fidejussoris ex sola fidejussoris voluntate pendet, & non ex voluntate pensionarii transferentis, aut Papæ; adeoque cum fidejussor fidejussionem solum dederit, & interposuerit in favorem primi pensionarii, nequaquam extendenda ad favorem secundi, seu translatorii. Castrop. *loc. cit.* n. 3. Garc. *loc. cit.* nu. 247. id fusiùs Rotæ decisionibus comprobans. Contrarium tamen tradit Lott. l. 1. q. 36. n. 77. ubi: respectu titularis semper censetur eadem pensio, ideòque nedum ejus obligationem, sed etiam accessorias fidejussorum perdurare, uti id latissimè decisum in *Segobienf. pens.* 20. Maii 1598. (quam fusè recitatam vide apud Garc. *loc. cit.* nu. 277.) ubi expressè dicitur: obligatio fidejussorum pensionis ad favorem nominati, qui eam tunc translulerat, extenditur ad translatorios cum omnibus decretis, & clausulis in reservatione contentis &c.

Quæstio 610. An transeat quoque in translatorium quasi possessio transferentis, vel saltem in quo ea deserviat translatorio?

1. **R**espondeo ad primum negativè: Siquidem hæc quasi possessio alio modo in eum non transit, nec transire potest, quam possessio defuncti in hæredes, scilicet post apprehensam possessionem, Lott. l. 1. q. 40. num. 354. ubi: in translatorium non transfertur pensio, quæ fuerat apud transferentem; illa enim fuit extincta eo ipso momento, quo transferens desit habere animum possidendi; unde translatorio sine nova apprehensione quæri non potest; & hinc respectu hujus possessionis dici non potest translarius. citat pro hoc Rotam in *Neritonens. pens.* 5. Nov. 1601, quam quoque recitat Garc. p. 1. c. 5. n. 472. Idem docet Lott. l. 1. q. 36. n. 119. ubi etiam subjungit, à n. 120. hinc se-

C c

qui,

qui, quod dicitur Papa expressè translatarium subroget etiam ad possessionem (uti id quandoque facit ex suppositione quasi possessionis in transferente, etiam dum translatio fit citra consensum titularis, nempe per decretum adjectum in facultate transferendi hinc verbis: *decernentes presentes literas dicto translatorio in omnibus, & per omnia suffragari, & quò ad quasi possessionem prædictam pensionem exigendi, in qua existis, per viam gratiosa subrogationis substitutum & subrogatum eo ipso censeri*) nihilominus, quia non datur fictio super impossibili, subrogatio hæc quidem serviat ad effectum immisionis, quæ non minus datur in corporalibus, quàm in incorporalibus, minimè tamen ad effectum manutentionis, quæ exigit possessionem in petente, cum sit nova actio, non eadem, & consequenter non possit in alia persona sustineri identitas possessionis, quæ eatenus representetur in persona successoris, quatenus successio fit in subiectum identificum & inalterabile, ut cum succeditur in dignitate aliqua, vel officio.

2. Respondeo ad secundum: Neque possessio transferentis in ullo subservit translatorio; nimirum nec ad effectum manutentionis, neque ad effectum justificationis. *Lott. l. 1. q. 38. n. 77.* Nisi tamen possessio esset longissima 30. annorum; adeo enim longa præscriptio sufficit ad præsumptionem tituli, ne dum ad favorem illius, cui facta est gratia reservationis pensionis, & per tantum tempus exegit, sed etiam plurium successorum virtute successivarum translationum, *Lott. ibid. nu. 78. & 79.* Modò possessio huiusmodi fuerit bene formata, nempe ex concursu patientiæ ejus, contra quem, & exactionis illius; si enim fuisset interrupta, v. g. si aliquando super illius nullitate lata sententia, licet postea fuissent continuatæ solutiones; vel etiam lis & controversia mota, ex qua intercipitur hic cursus 30. annorum continuus in præstatione obedientiæ. *Lott. ibid. n. 80. & 81.* Illud tamen hic norandum, quod habet idem *Lott. l. 1. q. 36. nu. 75.* tempora quasi possessionis exigendi translarii, & transferentis esse conjungenda pro præsumenda justificatione literarum. pro quò citat *Rottam decis. 347. n. 9. p. 1. Re. ent.*

Questio 611. An transferatur quoque in translatarium ipsa potestas transferendi pensionem, seu hic eo ipso possit quoque eam transferre iterum in alium?

Respondet negativè *Parif. l. 6. q. 4. n. 39.* ubi: quòd, dum dicitur, in translatione eam fieri cum jisdem clausulis, & decretis in primæ pensionis concessione expressis, sub verbis illis non venit facultas transferendi; quia huiusmodi facultas erat personalis, & hinc non poterat extendi ultra primam vicem. *Lott. l. 1. q. 40. n. 11.* ubi: Si semel fuit concessa facultas transferendi (nimirum in ipso actu reservationis pensionis) & dein alterata per cassationem (intellige, factam gratiâ transferendi) pensio, non intelligitur ullo modo reperiata clausula facultatis transferendi, etiam virtute decreti, quòd reservata censeatur hæc secunda cum jisdem clausulis, & decretis, cum quibus erat reservata prior; istud enim decretum intelligitur de clausulis duntaxat validantibus ipsam pensionem. Idem tradit *Corrad. pr. benef. l. 5. c. 5. n. 44.* ubi: Satis tritum est, translatarium non posse in alium transferre pensionem aliàs in ipsum translata,

nisi ostendantur privilegia comprehendere etiam pensiones semel translatas; nam aliàs nimis prorogaretur servitus beneficii cum translatio pensionis sit odiosa, & ideo restringenda. citat pro hoc *Sarnens. ad reg. de infirm. q. 16. Caputq. decis. 100. num. 6. p. 3.* Hanc autem facultatem transferendi pensiones semel translatas ob dictam rationem odibilitatis non concedi per Papam, nisi personis plurimum qualificatis, & eidem acceptis, potissimum verò sibi conjunctis nepotibus &c. ait *ibidem* *Corrad.* pro ut etiam subdit, concedi etiam per novum Papam Conclavistis potestatem transferendi pensiones iis reservatas, etiam si aliàs semel, vel pluries translata fuerint, usque ad summam 100. ducatorum anni de Camera.

Questio 612. An translatio pensionis sit odiosa?

Respondeo primò: Dum pensio transferitur per illum ipsum, cui reservata, in personam sibi bene visam, est odiosa. *Lott. l. 1. q. 36. n. 110.* *Corrad. pr. benef. l. 5. c. 5. n. 2.* *Azor. p. 2. l. 8. c. 9. q. 1. Parif. l. 6. q. 4. num. 16.* Idque non ideo, quia simpliciter prorogatur onus beneficii; cum id non pertineat ad pensionem simpliciter reservatam super quantitate pecuniæ per titulem, quæ nullo modo tangit, vel gravat beneficium, & alterius non est considerabile præjudicium tale: nec respectu titularis; cum contingere possit, & sæpe solear, ut translarius moriatur ante transferentem, etiam dum translatio fit ab eo, qui motibundus videbatur, & in his, quæ pendent à solo eventu, non possit firmari præjudicium. *Lott. loc. cit. Corrad. n. 3.* quamvis *n. 4.* addat; exinde fortè adhuc aliquid videri posse præjudicii, quatenus communiter translatio pensionis fieri solet in juniore translario. Sed ideo tunc translatio hæc est odiosa, quia non est de jure, nec etiam de ipsius pensionis natura, sed veluti contra illam; cum pensio reservetur ad tempus, & sic extinguitur morte pensionarii; translatio vero illius, cum sit obligatio illam solvendi de persona ad aliam personam, operatur perpetuitatem illius, etiam post mortem pensionarii. *Corrad. cit. n. 2.* seu quia per eam constituitur actio personalis, nempe exigendi in eo, in quo esse nullo modo potest, deficiente consensu titularis à principio, utpote restricto ad unius tantum favorem; atque ita representata quâdam specie hæreditariæ successiois in illo ipso, in quo nec datur, nec dari potest. *Lott. loc. cit. n. 12.* citans *Gamb. depot. leg. l. 6. nu. 179.* Et quamvis Papa ita decernat, ut videatur pensionis solvendæ obligationem prorogare cum derogatione regulæ de præstando consensu, hæc tamen ipsa procedere videantur ex plenitudine potestatis (quæ semper aliquid amari habet) cum de potestate ordinaria consensum alterius supplere nequeat.

2. Respondeo secundò: In eo casu, dum Papa intendens reservare pensionem ad commodum alicujus, v. g. miserabilis personæ non Ecclesiasticæ aut Clerici extranei, cui ea directè reservari non poterat, quia v. g. deficit in ea Clericatus, vel est extranea, dum in aliquibus provinciis viget pragmatica, ne pensiones exteris, seu non originariis reserventur, reservat pensionem in caput, & ad vitam clericis, vel personæ alicujus originariæ talis provinciæ, in commodum tamen tertii illius personæ